

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515211724
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Talašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1515211724.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. W., nar. XX.XX.XXXX bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, so sídlom Slovenská 87, Prešov, dieťa rodičov - matka: N. U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., U. XX, bývajúca na adrese L., C. 7, zastúpená Y. Johanou Bertovou, advokátkou so sídlom Hlavná 29, Prešov a otec: Ing. L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., U. XX, zastúpený JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom Partizánska 5, Bardejov, na návrh otca o nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje predbežné opatrenie, podľa ktorého je otec dočasne, na čas do meritórneho rozhodnutia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 256/2014, oprávnený stýkať sa s maloletou U. W., nar. XX.XX.XXXX v mieste jej bydliska za prítomnosti matky každú prvú párnú sobotu a nedeľu v mesiaci vždy v čase od 9.00 hod. do 12.00 hod., kedy si maloletú v určenom čase preberie od matky v mieste jej bydliska a po ukončení styku ju matke odovzdá na rovnakom mieste.

Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a otec je povinný maloletú po ukončení styku matke riadne odovzdať v určenom čase a na určenom mieste.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 21.05.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.05.2015, žiadal otec súd, aby predbežným opatrením dočasne upravil jeho styk s maloletou nasledovne: po dobu dvoch mesiacov každú prvú párnú sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod. a nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod. v prítomnosti matky v mieste jej bydliska, po dobu ďalších dvoch mesiacov každú prvú párnú sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod. a nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod. bez prítomnosti matky v mieste jej bydliska, ďalej každú prvú párnú sobotu od 9.00 hod. do 16.00 hod. a nedeľu od 9.00 hod. do 16.00 hod. bez prítomnosti matky mimo miesta jej bydliska s tým, že matka je povinná maloletú U. riadne pripraviť na styk s otcom v stanovenej dobe a čase pred domom, kde býva a otec je povinný maloletú po skončení styku riadne odovzdať matke v stanovenej dobe a čase pred domom, kde býva. Predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia veci o rozvod manželstva s prísl. vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 269/2014.

V návrhu otec uviedol, že tunajší súd v takej istej veci, pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou U., návrh otca svojím uznesením zo dňa 07.01.2015, č.k. 20P 401/2014-76 zamietol, čo odôvodnil tým, že matka mu v styku s maloletou nebráni, čo sa tak stalo dňa 13.08.2014 a následne viackrát otec o styk s dieťaťom nepožiadaval. Odôvodnenie rozhodnutia bolo založené na vyjadrení sa matky a subjektívnom psychologickom vyšetrení vykonanom PhDr. T. U., klinickou psychologičkou, bez toho, aby bol vyšetrovaný v tak závažnej otázke aj otec, ktorý sa o výsledku vyšetrenia dozvedel prostredníctvom súdu. Od tej doby sa uskutočnili dve pojednávania dňa 12.02. a 30.04.2015. Aj tu otec vidí účelovosť konania zo strany matky, ako subjektívne ovplyvniť akýkoľvek styk otca s maloletou. Pokiaľ ide o styk otca s maloletou, z prehlásenia svedkov Z. O., T. L., Z. I. a J. C. k tomuto malo dôjsť 13.08., ako je

vyššie uvedené, potom 04.10, 08.11. a 22.12.2014, čomu svedčia prehlásenia týchto svedkov a čomu by skutkovo svedčilo aj rozhodnutie súdu zo 07.01.2015, ktorým bola zamietnutá úprava styku otca s dieťaťom z dôvodu vyššie uvedeného.

Podstatný zvrat nastal dňa 21.03.2015 v súvislosti so stretnutím otca s maloletou za prítomnosti matky a starej matky zo strany otca a tiež starého otca zo strany matky opäť v detskom kútiku DANYS v Obchodnom centre MAX v Prešove, resp. na parkovisku pred týmto obchodným domom, keď zo strany matky maloletej a jej otca došlo k fyzickému styku k otcovi dieťaťa a jeho matky, následkom čoho stará matka zo strany otca pre fyzické napadnutie matkou maloletej bola práceneschopná 7 dní, do 28.03.2015, o čom svedčí lekárska správa zo dňa 21.04.2015. Podstatou tohto incidentu bolo, že sa rodičia maloletej U. pri styku otca nedohodli na priebehu a mieste, čo popisujú zúčastnené osoby tam prítomné. Uvedená skutočnosť svedčí o tom, že existujúca krehká dohoda, pokiaľ ide o časnosť, spôsob a miesto uskutočnenia styku otca s maloletou zanikla, neobnovila sa aj z obavy ďalšieho možného fyzického napadnutia zo strany matky maloletej a starého otca z jej strany.

Matka na pojednávaní dňa 30.04.2015 uviedla, že nesúhlasí s tým, aby maloletá zaspávala u otca, lebo od svojho narodenia vždy spala s ňou a nikdy bez jej prítomnosti. Otec emailovou správou matku požiadal opätovne o styk s dcérou dňa 11.05.2015, ktorý navrhol v sobotu 16.05.2015 v čase 3-4 hod. bez prítomnosti matky a jej rodiny, na čo matka nereagovala. Otec má za to, že jej doteraz proklamované tvrdenie, že mu nebráni v styku s maloletou, už nezodpovedá pravde. Keďže sa s maloletou stretol naposledy 21.03.2015 za dramatických okolností, je nútený podať návrh na dočasnú úpravu jeho styku s maloletou, aby sa predišlo budúcemu možnému odcudzeniu dieťaťa voči nemu.

K návrhu bola pripojená zápisnica z pojednávania konaného na tunajšom súde dňa 30.04.2015 vo veci sp. zn. 20P 256/2014, emailová žiadosť otca zo dňa 11.05.2015 o styk s maloletou, kópia lekárskej správy zo dňa 21.04.2015 o ošetrovaní starej matky zo strany otca O. W. v zariadení L., s.r.o., kópie záznamov o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch starou matkou O. W. a matkou dieťaťa, ako aj kópie záznamov o podaní vysvetlenia v predmetných veciach otcom a starým otcom zo strany matky.

Dňa 15.06.2015 doručil otec tunajšiemu súdu emailovú konverzáciu rodičov týkajúcu sa žiadosti otca o stretnutie s maloletou U., na ktorú matka v odpovedi uviedla, že pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci súdom, stretnutie s maloletou mu neumožní.

Súd sa oboznámil s obsahom súvisiacich spisov tunajšieho súdu sp. zn. 20P 401/2014, 20P 256/2014, 20P 65/2015.

Súd zistil, že na tunajšom súde sa pod sp. zn. 20P 401/2014 vedie konanie na návrh matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej U. na čas do rozvodu. V tejto veci súd doteraz nerozhodol.

Pod sp. zn. 20P 256/2014 je vedené na tunajšom súde ďalšie konanie na návrh matky o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej U. na čas po rozvode, ktorým sa domáha rozvodu manželstva s otcom maloletej U., zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otca navrhla zaviazat' povinnosťou platiť výživné na maloletú v sume 250 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 50 eur mesačne. Styk dieťaťa s otcom upraviť nežiadala. Dôvodom podania tohto návrhu je skutočnosť, že zo spoločnej domácnosti od otca odišla i s maloletou dňa 07.07.2014 hlavne pre jeho opakované záchvaty hnevu a agresivity so sklonom k hystérii, fyzicky ju napadol, ponižoval, čoho svedkom bola maloletá. Zo správania otca má obavu o duševné zdravie dieťaťa, preto žiada zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti. V konaní uviedla, že otec sa o maloletú reálne nikdy fyzicky nestaral, štítil sa ju prebaľovať, utrieť jej zadok po vykonaní potreby, pripadalo mu úchylné umývať jej genitálie, nikdy ju neuspával, išlo mu o to, aby sa predovšetkým vyspal on, nechodil s dcérou von, nepozná jej stravovacie návyky, nevenoval sa jej ani po

psychickej stránke, venoval sa jej maximálne 5-10 minút 2-3x denne. Krik otca v prítomnosti maloletej zanechal na dieťati následky, dieťa sa v noci strhávalo zo sna s plačom, malo bezdôvodné záchvaty plaču ešte niekoľko mesiacov po odchode zo spoločnej domácnosti, preto je doteraz v starostlivosti detského psychológa. Otec užíva často sedatíva a zapíja ich alkoholom kvôli dlhodobým problémom so spánkom.

Otec v priebehu konania s rozvodom aj so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky súhlasil, zároveň ale navrhol upraviť jeho styk s maloletou v rozsahu každý párný víkend od piatka 18.00 hod. do nedele 18.00 hod, styk navrhol upraviť aj počas vianočných a veľkonočných sviatkov ako aj počas letných prázdnin s odôvodnením, že po odchode matky s maloletou zo spoločnej domácnosti v júni 2014 mu matka ku dňu 12.02.2015 umožnila štyri stretnutia s dcérou pod podmienkou, že sa budú realizovať v priestoroch C. centra T. v L. v detskom kútiku. Styk sa realizoval dňa 13.08., 04.10., 08.11. a 20.12.2014. Zo spisu súd ďalej zistil, že po pojednávaní konanom dňa 12.02.2015 sa stretnutia otca s dieťaťom konali každé dva týždne podľa dohody rodičov. Takto sa rodičia dohodli aj na stretnutí dňa 21.03.2015, kedy aj matka dieťa priniesla na toto dohodnuté stretnutie s otcom v OC T. v L. napriek tomu, že bolo choré a bolo potrebné stretnutie obmedziť na pol hodiny. Otec reagoval tak, že 1 000 km nešiel kvôli 15 minútam, dcére sľúbený darček nedoniesol, v blízkom hračkárstve jej kúpil bábiku s tým, že idú pozrieť pre bábiku domček a spolu so svojou matkou, napriek nesúhlasu matky dieťaťa, nasilu a bez varovania vzal dieťa do náručia a utiekol s ním k svojmu autu, do ktorého sa pokúsil maloletú dostať a odviezť ju do domu jeho rodičov v X.. Matka sa snažila tomuto násilnému odňatiu dieťaťa zabrániť, pri incidente bola prítomná i stará matka zo strany otca a starý otec zo strany matky. Matke sa podarilo s dieťaťom ujsť a o uvedenom incidente podala oznámenie na príslušnom OOPZ. Dieťa bolo v ten deň vyšetrené na lekárskej pohotovosti. Otcova matka tiež podala oznámenie na polícii v X., kde obvinila matku z ublíženia na zdraví pomliaždením ruky, keď jej mala matka vytrhávať maloletú z jej náručia.

Maloletá bola viackrát vyšetrená psychologičkou PhDr. T. U., klinickým psychológom. Takto bola psychologicky vyšetrená dňa 10.09.2014, kedy bola celkovo nekludná, pohyby mala trhané, odbiehala od činnosti a motivácia bola žiaduca priebežne a dňa 29.09.2014, kedy bola zásadne kludnejšia, pracovala pokojne, jednotlivé úkony vykonávala zmysluplne za sebou. Motivácia bola žiaduca zjavne sporadicky. Adaptívne a sociálne správanie podľa výsledkov psychologického vyšetrenia malo zjavne charakteristiky rozkolísania až symptomatológiu neurotizácie, psychológ neodporúča vzťah dieťaťa s otcom, prípadne inými osobami bez prítomnosti matky, neodporúča ho ani v cudzom prostredí. Žiaduce sú krátke stretávania sa dieťaťa s otcom za prítomnosti matky v prostredí, kde sa dieťa dobre cíti. Postupne tento čas predlžovať a pozvoľna podľa aktuálneho stavu aj nechať dieťa samotné s otcom, zásadne neodporúča t.č. pobyt dieťaťa s otcom bez matky a ani pobyt dieťaťa u otca ani cez deň ani v noci. Ďalšie psychologické vyšetrenie dieťaťa sa uskutočnilo dňa 02.02.2015, kedy bolo zistené, že sa celkový psychický stav dieťaťa upokojil, neurotická symptomatológia ustúpila a dieťa zjavne v psychickom vývine napreduje. Naďalej psychologička odporúča krátke stretávania sa maloletej s otcom za prítomnosti matky v prostredí, kde sa dobre cíti, postupne tento čas predlžovať a pozvoľna podľa stavu vzťahových väzieb nechať dieťa samotné s otcom, naďalej neodporúča t.č. pobyt dieťaťa s otcom bez matky a ani pobyt dieťaťa u otca ani cez deň ani v noci. Naďalej tiež odporúča, aby sa otec v ambulancii tohto psychológa objednal s cieľom osobne ho oboznámiť s výsledkami psychologického vyšetrenia. Z ďalšej správy z psychologického vyšetrenia vykonaného dňa 23.03.2015, keď matka popisala incident zo dňa 21.03.2015, je zrejmé, že u maloletej ide o suspektnú postraumatickú stresovú poruchu, ktorá pri primeranom prístupe matky má tendenciu aspoň v hrubej symptomatológii odznieť. Psychológ dôrazne upozorňuje, že opakovanie takýchto a podobných stresových situácií má predpoklad trvalého poškodenia duševného zdravia dieťaťa. V prípade pretrvávania symptomatológie postraumatickej stresovej poruchy, ktoré by matka hodnotila ako zmeny v správaní dieťaťa, psychológ odporúča individuálnu abreaktívno-korektívnu psychoterapiu hrovú. V priebehu konania matka navrhovala upraviť styk otca s maloletou U. do veku 4 rokov - 3 hodiny každú druhú sobotu v mieste bydliska maloletej za prítomnosti matky a ďalšej osoby matkou určenej, ďalej navrhla upraviť styk otca s maloletou do veku 6 a 8 rokov v podrobnom rozpise. Maloletá U. od 18.03.2015 navštevuje materskú školu v L.. Od 21.03.2015 sa otec s maloletou U. nestretáva. V tejto veci súd doteraz nerozhodol, nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých.

Tunajší súd uznesením zo dňa 10.03.2014, č.k. 20P/401/2014-76 zamietol návrhy matky a otca na nariadenie predbežného opatrenia, keď matka žiadala otca zaviazať výživným na maloletú sumou 350.-eur mesačne a otec sa domáhal úpravy styku s maloletou Stellou. Návrh otca súd zamietol z dôvodu, že v tom čase mu matka umožňovala styk s maloletou.

Uznesením zo dňa 03.06.2015, č.k. 20P/123/2015-15 tunajší súd predbežným opatrením dočasne zveril maloletú U. do starostlivosti matky na čas do meritórneho rozhodnutia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 256/2014.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

O nariadení predbežného opatrenia inak platí i ust. § 74 O.s.p. a nasledujúce.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Okrem iného predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi (povinnosť), najmä aby platil výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a)), alebo aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti; (§ 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

Uvedené zákonné ustanovenie obsahuje len príkladný výpočet predbežných opatrení, čo nevylučuje, aby ich podoba bola rozmanitejšia, a to v závislosti od konkrétnych okolností.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Predbežné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy.

Predbežné opatrenie, rovnako ako každé rozhodnutie súdu, musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania (§ 154 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.).

Účelom inštitútu predbežného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov. V konaní o starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené predbežné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky.

Keďže predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva hrozacej ujmy.

Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Jedným z prostriedkov zabezpečenia čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorý nežije s dieťaťom v spoločnej domácnosti, na výchove maloletého dieťaťa a udržiavanie citového puta je osobný styk rodiča a maloletého dieťaťa.

Cieľom predbežných opatrení je provizórna dočasná úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, nie je rozhodnutím vo veci samej, neprejudikuje výsledok konania pred súdom. Obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov. Zásahy a dôsledky predbežného opatrenia, pokiaľ ide o právne postavenie dotknutých osôb, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Preto predbežné opatrenie v zásade nemôže obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej.

Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je teda tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní, a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy, a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

S poukazom na vývin situácie v priebehu konania súd v danej veci dospel k záveru, že vzhľadom na neusporiadané vzťahy rodičov je v záujme maloletého dieťaťa a jeho ďalšieho zdravého najmä psychického vývoja nevyhnutné dočasne upraviť pomery účastníkov. Je treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva.

Dieťa potrebuje pokojné prostredie, ktoré však nie je viazané len na miesto, ale najmä na správanie kľúčových osôb v jeho živote. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že je nutné v záujme maloletej a jej zdravého duševného vývoja redukovať vystavovanie maloletej záťažovým situáciám. Súd dospel k záveru, že v danom prípade k tomuto cieľu bude smerovať práve predbežná úprava styku otca s maloletou U., keď od incidentu, ktorý sa odohral dňa 21.03.2015, sa styk otca s maloletou nerealizuje vôbec, pretože matka otcovi neumožňuje stretávať sa s dcérou a takto mieni konať až do rozhodnutia súdu. Súd opakovane zdôrazňuje, že konfrontačné správanie rodičov, resp. ich blízkych osôb nie je na prospech maloletej a apeluje na všetky osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o maloletú, aby nadradili záujmy maloletého dieťaťa nad vlastné nespracované negatívne emócie a uvedomili si základnú potrebu dieťaťa, korelujúcu s jeho právom na starostlivosť oboch rodičov. Rodičom odporúča, aby sa pokúsili v otázkach úpravy rodičovských práv k maloletej dospieť (i s možnosťou spoločného využitia odbornej pomoci, nečakajúc zásah zo strany súdu) k modelu, ktorý uprednostní záujmy dieťaťa a zároveň bude rešpektovať aj práva oboch rodičov, ktorí sú si v rozsahu a výkone rodičovských práv rovní. Obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Súd dáva do pozornosti oboch rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní súd rovnako zohľadňoval. Dieťa na plný a harmonický rozvoj svojej osobnosti potrebuje lásku a porozumenie. Musí všade tam, kde je to možné, vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov, a v každom prípade v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Pre úplnosť súd zdôrazňuje, že každý z rodičov je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Je na oboch rodičoch, aby pre spoločné dieťa vytvorili prostredie, v ktorom sa cíti bezpečne, s istotou sa môže vyvíjať a najmä sa od každého z rodičov prirodzene učiť ako od dôveryhodných modelov všetkému, čo bude v

živote potrebovať, pričom popri matke má nezastupiteľnú úlohu aj mužský vzor. Každé dieťa potrebuje pre svoj zdravý vývin kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na dieťa a nepoužívali ho ako nástroj vzájomného boja.

Otec sa opakovaným návrhom domáha dočasnej úpravy styku s maloletou. Jeho skorší návrh súd zamietol, nakoľko mu v tom čase matka umožňovala stykať sa s maloletou U.. Odvtedy sa situácia zmenila. Po incidente zo dňa 21.03.2015 matka otcovi neumožňuje stretnúť sa s maloletou, na jeho emailové žiadosti o styk s dcérou odpovedá tak, že „pokiaľ nebude rozhodnutie vo veci súdom, stretnutie s maloletou U. mu neumožní“, alebo nereaguje vôbec. Súd má osvedčené, že maloletá sa so svojím otcom nestretáva vzhľadom na rozhodnutie matky. V danom prípade má súd za to, že sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, a že bez dočasnej úpravy styku otca s dieťaťom hrozí odcudzenie dieťaťa od otca. Súd nariadil v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej U. znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých s cieľom zistiť aktuálny psychický stav maloletej, aké je jej správanie pri vzájomnej interakcii s matkou a pri vzájomnej interakcii s otcom, zistiť aktuálnu kvalitu vzťahov medzi maloletou a jej rodičmi, či je negatívne ovplyvňovaná niektorým z rodičov, prípadne inou osobou vo vzťahu k druhému rodičovi, ktorý z rodičov má lepšie osobnostné predpoklady a kvalitnejšie výchovné kompetencie k osobnej starostlivosti o maloletú a k zabezpečeniu jej zdravého vývoja, ku ktorému z rodičov viac maloletá inklinuje, resp. aké výchovné prostredie je pre ňu najoptimálnejšie a nakoniec zistiť, či je potrebné /a v akom rozsahu/ upraviť styk rodiča, ktorému nebude maloletá zverená do osobnej starostlivosti, resp. či je potrebné tento styk obmedziť, zakázať, alebo či má prebiehať za prítomnosti druhého rodiča.

Vzhľadom na útlý vek maloletej / 3 roky a tri mesiace /, súd podľa stavu v čase rozhodovania (§ 154 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.), považoval za potrebné predbežne upraviť styk otca s maloletou v rozsahu každú prvú párnú sobotu a nedeľu v mesiaci vždy od 9.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky s cieľom zabrániť odcudzeniu maloletej od jej otca, keď pri rozhodovaní prihliadol na výsledky psychologického vyšetrenia dieťaťa a odporúčania psychológa, aby styk otca s maloletou prebiehal za prítomnosti matky a v prostredí, v ktorom sa maloletá cíti bezpečne, súd tiež zohľadnil, že maloletá doteraz nikdy v noci nespala bez matky, je na ňu citovo viazaná, prihliadol na vzdialenosť bydlísk rodičov a najmä na denný režim dieťaťa, keď je nanajvýš pravdepodobné, že vzhľadom na svoj vek v poobedňajších hodinách spí / súdu nie je známy presný denný režim dieťaťa / a vyhovel návrhu otca upraviť dočasne jeho styk s maloletou dcérou každý prvý párný víkend v mesiaci. Súd matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť nielen po materiálnej ale aj po psychickej stránke a otcovi maloletú po ukončení matke riadne a včas odovzdať.

Po vykonaní potrebného dokazovania, ktoré prekračuje rámec predbežného opatrenia, súd rozhodne vo veci samej, kedy okrem iného upravi styk otca s maloletou, keď otec súhlasí s jej zverením do osobnej starostlivosti matky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia, písomne, v troch vyhotoveniach, na Krajský súd v Bratislave, cestou podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť,

proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto

rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ

domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.